

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 199/2022
17.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић, Милене Рашић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дениса Кучевића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дениса Кучевића, адвоката Ђорђа Папулића и Уроша Балчина, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 18/20 од 23.07.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 866/21 од 27.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дениса Кучевића, адвоката Ђорђа Папулића и Уроша Балчина, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 18/20 од 23.07.2021.године и Апелационог суда у Београду Кж1 866/21 од 27.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 18/20 од 23.07.2021.године, између осталог, окривљени Денис Кучевић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) године и кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (две) године па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 07.09.2018. године до 25.09.2018. године.

Истом пресудом окривљеном Денису Кучевићу изречена је мера безбедности обавезно лечење наркомана која се има извршити у заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и може трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 (три) године, а време проведено у установи за лечење има се урачунати у казну затвора и мера безбедности одузимање предмета, и то

47,08 грама нето масе опојне дроге амфетамин, која се по правноснажности пресуде има уништити, док се основу члана 151. Кривичног законика окривљеном враћају привремено одузети предмети, ближе наведени у изреци пресуде.

Окривљени Денис Кучевић обавезан је да солидарно надоканди трошкове кривичног поступка настале пред ВЈТ у Панчеву, у износу од 260.055,00 динара и паушални износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 866/21 од 27.01.2022. године одбијене су као неосноване жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Панчеву и жалба бранилаца окривљеног Дениса Кучевића и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног Дениса Кучевића, адвокати Ђорђе Папулић и Урош Балчин, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев у односу на окривљеног Дениса Кучевића и преиначи побијане пресуде и овог окривљеног ослободи од оптужбе због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, те да се продаја 0,56 грама амфетамина преквалификује као још једна радњу кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и окривљеном изрекне блажа казну затвора – до 1 (једне) године уз примену електронског надзора или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да побијане пресуде преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији и окривљеном Денису Кучевићу изрекне блажу казну од оне изречене правноснажном пресудом.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дениса Кучевића, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљеног Дениса Кучевића, у захтеву за заштиту законитости наводе да се правноснажне пресуде заснивају на незаконитим доказима, на којима се према одредбама закона не могу заснивати и као такве доказе означавају вештачење садржине мобилних телефона које је извршено од стране АА и његов исказ са главног претреса, као и све доказе који су проистекли из овог вештачења, обзиром да се ради о лицу које није судски вештак и није уписано у регистар судских вештака нити испуњава услове за обављање вештачења по Закону о судским вештацима, истичући при томе да у

конкретном случају нису били испуњени услови из члана 114. став 3. ЗКП - да вештачење обави лице које није судски вештак.

Супротно изнетим наводима захтева, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се захтевом за заштиту законитости неосновано указује.

Исте наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, браниоци окривљеног Дениса Кучевића истицали су у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге за свој став, да је вештачење у предметном кривичном поступку извршено од стране стручног лица коме је поверено да прегледа садржај мобилних телефона и да податке који се затекну у телефону, учини доступним и видљивим односно прикаже у писаном облику и на ЦД, без обраде тих података и давања мишљења о тим подацима, на шта је био овлашћен, као и да околност да исти није уписан у регистар сталних судских вештака, није од утицаја на законитост доказа у конкретном случају (страна 4., последњи став образложења другостепене пресуде), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује. Формалноправни услов да је вештак уписан у регистар судских вештака, овде је без утицаја на законитост вештачења имајући у виду искуство и стручност вештака, као и наведене разлоге другостепеног суда.

Као разлог подношења захтева браниоци окривљеног Дениса Кучевића истичу повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Међутим, из образложења захтева произилази да браниоци ову повреду закона, због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено, само формално истичу, док у суштини оспоравају утврђено чињенично стање, износећи при томе, сопствене чињеничне закључке који би довели и до друге правне оцене.

Ови наводи захтева, као и наводи којима се полемиче са субјективним елементима кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика и са изведеним доказима и даје сопствена оцена истих, по оцени Врховног касационог суда, представљају повреду закона из члана 440. ЗКП.

Надаље, наводи захтева, којима браниоци указују на погрешну оцену чињеница од којих зависи одлука о кривичној санкцији уз истицање да одређене олакшавајуће околности на страни окривљеног, нису узете у обзир приликом доношења одлуке о кривичној санкцији и којима се полемиче са закључком суда у погледу сврхе кажњавања у конкретном случају, представљају повреду одредбе 441. став 1. ЗКП, док наводи – којима се указује на пропуст првостепеног суда – да окривљеном Денису Кучевићу у казну затвора на коју је осуђен урачуна и време за које је био задржан у полицији, представљају повреду одредбе 439. тачка 4) ЗКП.

Како према одредби члана 485. став 4. ЗКП, повреде чланова 439. тачка 4), 440. и 441. став 1. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног касационог суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, ни дозвољени разлози за подношење

захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, преко браниоца, то се овај суд у разматрање и оцену изнетих навода захтева, није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић